

Dato: 11. april 2025
Kontor: Straff fuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Signe Rikke Øster
Sagsnr.: 2023-04656
Dok.: 3587388

KOMMENTERET OVERSIGT

over

Forslag til lov om ændring lov om fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Etablering af særlige afdelinger for terrordømte m.v., styrkelse af kriminalforsorgens indsats over for ekstremisme og radikalisering m.v. samt tiltag på offererstatningsområdet med henblik på at lette sagsbehandlingen af offererstatningssager)

Indholdsfortegnelse

1. Høring over forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v.....	3
1.1. Høringsperiode	3
1.2. Hørte myndigheder og organisationer m.v.....	3
2. Høringssvarene.....	8
2.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget.....	8
2.2. Lovforslagets del om etablering af særlige afdelinger målrettet terrordømte og radikaliserede indsatte	9
2.3. Lovforslagets del om udstationering af udvisningsdømte indsatte	11
2.4. Lovforslagets del om fotooptagelse af brevveksling til og fra indsatte samt af breve og andre optegnelser fundet i indsattes besiddelse	12

2.5. Lovforslagets del om justering af reglerne for anvendelse af magtmidler og sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner	14
2.6. Lovforslagets del om kriminalforsorgens mulighed for brug af fiktive profiler som led i deres efterretnings- og sikkerhedsarbejde	16
2.7. Lovforslagets del om fuldbyrdelse af bødekraV over for udenlandske skyldnere	20
2.8. Lovforslagets del om afskæring af klageadgang efter lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v.....	20
3. Høring over forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser	20
3.1. Høringsperiode	20
3.2. Hørte myndigheder og organisationer m.v.....	21
4. Høringssvarene.....	23
4.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget.....	23
4.2. Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget	24
5. Lovforslaget i forhold til lovudkastet.....	26

1. Høring over forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v.

1.1. Høringsperiode

Et udkast til forslag til lov om ændring lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. (Etablering af særlige afdelinger for terrordømte m.v. samt styrkelse af kriminalforsorgens indsats over for ekstremisme og radikalisering m.v.) har i perioden fra den 24. januar 2025 til den 21. februar 2025 (28 dage) været sendt i høring hos en række myndigheder, organisationer m.v.

Udkastet til lovforslag blev den 24. januar 2025 endvidere sendt til Folketingets Retsudvalg til orientering.

Herudover blev udkastet til lovforslag offentliggjort på Høringsportalen den 24. januar 2025.

1.2. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Nedenfor følger en alfabetisk oversigt over hørte myndigheder og organisationer m.v.

Ud for hver høringspart er det ved afkrydsning angivet, om der er modtaget høringssvar, og om høringsparten i givet fald har haft bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Oversigten omfatter herudover interessenter, som ikke er blandt de hørte myndigheder, organisationer m.v., men på egen foranledning har sendt bemærkninger til udkastet til lovforslag. Sådanne interessenter er i oversigten markeret med*.

Høringspart	Hørings-svar mod-taget	Bemærk-ninger	Ingen be-mærk-ninger	Ønsker ikke at af-give hø-ringssvar
Advokatrådet				
Advokatsamfundet				

Akademikernes Centralorganisation Alle landets kommuner				
Amnesty International				
Ankestyrelsen	X		X	
Asylret				
Bedsteforældre for Asyl	X		X	
Beredskabsstyrelsen				
Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen				
Børne- og Kulturchefforeningen	X		X	
Børnerådet				
Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU	X		X	
Cepos				
Ceva				
Copenhagen Business School – CBS) – CBS LAW – Institut for Ledelse				
Copenhagen Business School - Juridisk institut				
Danmarks Evalueringsinstitut				
Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF)				
Danner				
Dansk Arbejdsgiverforening				X
Dansk Erhverv				

Dansk Flygtninge- hjælp				
Dansk Flygtninge- hjælp				
Dansk Retspolitisk Forening				
Dansk Socialrådgi- verforening				
Danske Advokater				
Danske Regioner	X		X	
Datatilsynet	X	X		
Den Danske Dom- merforening	X	X		
Den Danske Europa- bevægelse				
Den Danske Hel- sinki-Komité for Menneskerettigheder				
Den katolske kirke i Danmark	X		X	
Den Uafhængige Po- litiklagemyndighed	X		X	
Det Kriminalpræven- tive Råd				
DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom				
DI (Dansk Industri)				
Digitaliseringsstyrel- sen				
DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur				
Direktoratet for Kri- minalforsorgen				
Dommerfuldmægtig- foreningen				
Domstolsstyrelsen	X		X	

Erhvervsstyrelsens område for bedre regulering	X		X	
Familieretshuset	X		X	
Flygtningenævnet	X		X	
Folketingets Ombudsmand				
Foreningen af Danske Skatteankenævn				
Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører				
Foreningen af Offentlige Anklagere				
Foreningen af Statsadvokater				
Foreningen af Statsforvaltningsjurister				
Foreningen af Udlændingeretsadvokater				
Foreningen Danske Revisorer				
Forsete	X	X		
Fængselsforbundet				
Færøernes Landsstyre	X		X	
HK, politiet og anklagemyndigheden				
Højesteret				
Indvanderrådgivningen				
Institut for Menneskerettigheder	X	X		
IT-politisk forening				
Justitia				
KL - Kommunernes Landsforening	X		X	

Kriminalforsorgsfor- eningen				
Kvinfo				
Københavns Rets- hjælp				
Københavns Univer- sitet – Det Juridiske Fakultet				
Landsforeningen af Forsvarsadvokater				
Landsforeningen KRIM				
Landsskatteretten				
Løgmlaráðið (Landsstyreområdet for justitsanliggen- der)				
Naalakkersuisut				
Odense Retshjælp				
Offerrådgivningen				
Oxfam IBIS				
Politidirektørfor- eningen				
Politiforbundet i Danmark				
Red Barnet				
Retspolitisk For- ening				
Rigsadvokaten				
Rigsombudsmanden Færøerne	X	X		
Rigsombudsmanden Grønland				
Rigspolitiet	X		X	
Roskilde Universitet				
Røde Kors				
Samtlige byretter				X
SAVN				
Skatteankestyrelsen				

Skatteministeriet				
SRF Skattefaglig Forening				
Sund og Bælt A/S				
Syddansk Universitet – Juridisk Institut				
Sø- og Handelsretten				
Tilsynet med Efterretningstjenesterne				
Told & Skatteforbund				
Udlændingenævnet	X		X	
Vestre Landsret				X
Østre Landsret				X
Aalborg Universitet – Juridisk Institut				
Aarhus Retshjælp				
Aarhus Universitet – Juridisk Institut				

2. Høringssvarene

2.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Rigsombudsmanden på Færøerne gør opmærksom på, at lovforslagets specielle bemærkninger til § 4 kan lede til den misforståelse, at Færøerne har overtaget sagsområdet vedrørende straffuldbyrdelse. Rigsombudsmanden anbefaler, at der i stedet henvises i bemærkningerne til bestemmelsen, at der gælder en særlig lov for Færøerne om straffuldbyrdelse.

Efter lovforslagets § 4 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men lovens § 2 kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelsen indebærer bl.a., at de foreslåede ændringer af straffuldbyrdelsesloven, jf. lovforslagets § 1, ikke vil gælde for Færøerne. Dette skyldes, at Færøerne har sin egen straffuldbyrdelseslov. Justitsministeriet har præciseret de specielle bemærkninger til § 4 i lovforslaget i overensstemmelse med det, Rigsombudsmanden på Færøerne har anbefalet, således at det fremgår, at der gælder en særlig lov for Færøerne om straffuldbyrdelse.

2.2. Lovforslagets del om etablering af særlige afdelinger målrettet terrordømte og radikaliserede indsatte

Forsete og Institut for Menneskerettigheder bemærker, at der ikke i lovforslaget er en nærmere beskrivelse af sikkerhedsregimet i de foreslåede afdelinger. Det anbefales derfor, at det i bemærkningerne til lovforslaget præciseres, hvordan afsoningsforholdene i de nye afdelinger vil være, herunder i relation til person- og cellevisitationer, rammerne for de indsattes mulighed for besøg og øvrige muligheder for indgreb over for de indsatte.

De nye afdelinger etableres med udgangspunkt i anbefalingerne fra indsatsgruppen om indsatsen over for terrordømte og radikaliserede indsatte under varetægt og afsoning. I overensstemmelse med anbefalingerne etableres de nye afdelinger som højsikkerhedsafdelinger, bl.a. med henblik på at sikre, at de har et sikkerhedsniveau, der er egnet til at håndtere terrordømte og radikaliserede indsatte.

De nye afdelinger har bl.a. til formål at understøtte indførelsen af et kombineret sikkerhedsregime, hvor kriminalforsorgen har mulighed for hhv. at samle eller sprede de indsatte på baggrund af en konkret vurdering af bl.a. deres risikoprofil og potentiale for rehabilitering. En af fordelene ved at etablere et kombineret sikkerhedsregime er, at kriminalforsorgen får mulighed for at tilrettelægge placeringen af terrordømte og radikaliserede indsatte ud fra den enkeltes specifikke profil og herved tage hensyn til, at ikke alle terrordømte mv. er ens.

Der lægges med lovforslaget op til at ændre bl.a. reglerne om undersøgelse af den indsattes person og opholdsrum samt om cellefællesskab. Ændringerne skal bl.a. sikre, at kriminalforsorgen kan underlægge de indsatte egnede sikkerhedsmæssige foranstaltninger og derved give kriminalforsorgen de bedste forudsætninger i indsatsen mod radikalisering og ekstremisme i fængslerne.

Det bemærkes, at kriminalforsorgsområderne vil skulle sikre, at indgreb i de indsattes rettigheder ikke må være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at forholdene på afdelingerne i øvrigt forvaltes i overensstemmelse med de gældende regler herom.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at præcisere afsoningsforholdene i de nye afdelinger nærmere i bemærkningerne til lovforslaget.

Forsete og Institut for Menneskerettigheder bemærker, at frihedsberøvelse ikke må være mere indgribende, end formålet tilsiger. **Forsete og Institut for Menneskerettigheder** anfører, at der derfor i hvert enkelt tilfælde bør foretages en konkret vurdering af, om anbringelse på den nye vurderingsafdeling er nødvendig, forud for anbringelse på den pågældende afdeling. **Forsete og Institut for Menneskerettigheder** bemærker desuden, at der med forslaget lægges op til, at kriminalforsorgen først efter seks måneder er forpligtet til at vurdere, om den indsatte er egnet til overførsel.

Som det fremgår under pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger er formålet med vurderingsafdelingen bl.a. at give kriminalforsorgen de bedst mulige forudsætninger for at foretage en individualiseret vurdering af den terrordømte og tilrettelægge placeringen af den pågældende ud fra den pågældendes specifikke risikoprofil. Med lovforslaget sikres desuden, at alle terrordømte placeres på en afdeling med et sikkerhedsniveau egnet til at håndtere terrordømte og med højt specialiseret personale med særlige kompetencer i forhold til vurdering og håndtering af målgruppen. Som anført af indsatsgruppen kan en tidlig og systematisk risikovurdering bidrage til at minimere den risiko, der måtte udgå fra de indsatte, både under afsoning og når de løslades.

Som anført i under pkt. 3.1.3 lægges der med den foreslåede ordning op til, at kriminalforsorgsområdet ikke er forpligtet til af egen drift at vurdere, om betingelserne for placeringen på vurderingsafdelingen fortsat er opfyldt i løbet af de første seks måneders ophold i afdelingen. Når den indsatte har været placeret på vurderingsafdelingen i seks måneder, skal kriminalforsorgen vurdere, om den pågældende efter en konkret vurdering er egnet til at blive overført til et almindeligt fængsel med et sikkerhedsniveau egnet til at håndtere den pågældende, eller om vedkommende skal placeres i den specialiserede afdeling for særligt farlige terrordømte og radikaliserede indsatte.

Det bemærkes, at kriminalforsorgsområdet efter den foreslåede ordning kan overføre den indsatte til et åbent fængsel eller til en afdeling i et andet lukket fængsel før udløbet af den indledende periode på seks måneder, såfremt det efter en konkret vurdering findes mest hensigtsmæssigt.

Justitsministeriet finder således, at der ikke er behov for en justering af den foreslåede ordning for så vidt angår kriminalforsorgens forpligtelse til at foretage en vurdering af, om anbringelse på vurderingsafdelingen er nødvendig.

Forsete og Institut for Menneskerettigheder påpeger endvidere, at anbringelse på den specialiserede afdeling ikke må være længere end højst nødvendig og anbefaler bl.a., at der indføres regelmæssig prøvelse af spørgsmålet om fortsat placering på den specialiserede afdeling, eventuelt i form af domstolsprøvelse.

Som det fremgår af pkt. 3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil det bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, om en indsat skal anbringes på den specialiserede afdeling målrettet særligt farlige terrordømte og radikaliserede indsatte. Under afsoningen på den specialiserede afdeling for særligt farlige terrordømte og radikaliserede indsatte skal kriminalforsorgen i hvert enkelt tilfælde løbende overveje, om formålet med placeringen vil kunne tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder ved placering i et af kriminalforsorgens andre fængsler med et mindre restriktivt sikkerhedsregime og med en blandet fængselspopulation.

Kriminalforsorgsområderne vil desuden være forpligtet til at sikre, at der ikke foretages indgreb, der er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Bekendtgørelse nr. 174 af 31. januar 2022 om anbringelse og overførsel af personer, som skal udstå fængselsstraf eller forvaring (anbringelses- og overførselsbekendtgørelsen), fastsætter en række nærmere regler om bl.a. afgørelser om anbringelse og overførsel af indsatte, herunder i forhold til hvor ofte kriminalforsorgen skal tage spørgsmålet om overførsel op til overvejelse, samt den indsatte klagemuligheder. Der gælder således allerede i dag regler om prøvelse af spørgsmålet om bl.a. overførsel af indsatte, der også vil gælde for indsatte på de nye afdelinger. Justitsministeriet vurderer, at der ikke er behov for særlige regler for prøvelse af afgørelser om anbringelse på den specialiserede afdeling.

2.3. Lovforslagets del om udstationering af udvisningsdømte indsatte

Der er ikke modtaget høringssvar for så vidt angår denne del af lovforslaget.

2.4. Lovforslagets del om fotooptagelse af brevveksling til og fra indsatte samt af breve og andre optegnelser fundet i indsattes besiddelse

Datatilsynet bemærker, at databeskyttelsesreglerne efter tilsynets opfattelse finder anvendelse for kriminalforsorgens optagelse af fotos af breve og andre fortegnelser i det omfang, de indeholder personoplysninger, hvis behandling helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. retshåndhævelseslovens § 1, stk. 1, og, hvis omfattet, databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1. I den forbindelse bemærker Datatilsynet, at det ikke umiddelbart kan læses ud af lovforslaget, at Justitsministeriet konkret har forholdt sig til de foreslåede ændrings forhold til databeskyttelsesreglerne, foruden at det er blevet bemærket under afsnit 3.3.3 og 3.4.3 om den foreslåede ordning, at kriminalforsorgens eventuelle behandling af personoplysninger som led i den foreslåede ordning vil skulle ske inden for rammerne af retshåndhævelsesloven. Det er på den baggrund uklart for Datatilsynet bl.a., om den foreslåede tilføjelse af § 55, stk. 8, 3. pkt., har betydning for den dataansvarliges oplysningspligt efter reglerne i retshåndhævelseslovens §§ 13 og 14. Såfremt det er tilfældet, finder Datatilsynet, at det med fordel kan præciseres i lovforslaget.

Datatilsynet bemærker desuden, at der med dette lovforslag umiddelbart alene synes at blive indført hjemmel til at undlade at orientere om fotooptagelse for så vidt angår reglerne for brevveksling efter lovens kapitel 9, jf. den foreslåede § 55, stk. 8, 3. pkt., men derimod ikke for så vidt angår reglerne i lovens kapitel 10 om indgreb over for den indsatte, hvor der med lovforslaget indføres mulighed for at optage foto af breve og andre fortegnelser, som er i den indsattes besiddelse.

Endelig bemærker Datatilsynet, at afsnittene om sletning i lovforslagets punkt 3.3.3 og 3.4.3 samt de specielle bemærkninger ikke ses at være formuleret helt enslydende, og at det med fordel kan ske, hvis det er hensigten, at retstilstanden skal være ens i de to situationer.

For så vidt angår det af Datatilsynet anførte om Justitsministeriets stillingtagen til de foreslåede ændringer i straffuldbyrdeleslovens regler om fotooptagelse af indsattes brevveksling samt breve og andre optegnelser fundet i den indsattes besiddelse i forhold til databeskyttelsesreglerne bemærkes det, at Justitsministeriet har vurderet, at det ikke har været nødvendigt at

udarbejde et selvstændigt afsnit om forholdet til databeskyttelsesreglerne for så vidt angår denne del af lovforslaget. Det skyldes, at det vil være de almindelige regler i retshåndhævelsesloven, der gælder for kriminalforsorgens eventuelle behandling af personoplysninger som led i den foreslåede ordning. De ændrede bestemmelser udgør således ikke behandlingsregler. Det bemærkes i den forbindelse, at kriminalforsorgen efter gældende ret allerede i dag behandler personoplysninger når kriminalforsorgen træffer afgørelse om gennemlæsning og tilbageholdelse af breve til og fra indsatte, da kriminalforsorgen skal udarbejde notat om grunden hertil og om resultatet af gennemlæsningen. Der henvises til pkt. 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Med muligheden for fotooptagelse af indsattes brevveksling tilvejebringes således alene en ny metode, kriminalforsorgen kan anvende som led i deres efterretnings- og sikkerhedsarbejde. Denne ny metode kan afstedkomme persondatabehandling, som skal foretages i henhold til de almindelige databeskyttelsesretlige regler.

For så vidt angår det af Datatilsynet anførte om, at det er uklart for Datatilsynet, om den foreslåede tilføjelse af § 55, stk. 8, 3. pkt., har betydning for den dataansvarliges oplysningspligt efter reglerne i retshåndhævelseslovens §§ 13 og 14, bemærkes det, at der er tale om en undtagelse til den foreslåede tilføjelse i § 55, stk. 8, 1. pkt., hvor der indføres en pligt til at gøre afsenderen af brevet bekendt med en evt. fotooptagelse af brevet. Det vil være de almindelige regler i retshåndhævelseslovens §§ 13 og 14, der regulerer kriminalforsorgens oplysningspligt.

For så vidt angår det af Datatilsynet anførte om, at der med lovforslaget ikke ses at blive indført hjemmel til at undlade at orientere om fotooptagelse af breve og andre optegnelser fundet i den indsatte besiddelse efter den foreslåede § 60, stk. 9, bemærker Justitsministeriet, at den foreslåede ordning indebærer, at orientering om fotooptagelse efter denne bestemmelse vil kunne undtages. Det fremgår af lovforslagets pkt. 3.4.3, at "[m]ed henblik på at understøtte indsatsen mod radikaliserings og ekstremisme bedst muligt bør kriminalforsorgen således have mulighed for at undlade at orientere den indsatte om fotooptagelse af breve eller andre optegnelser fundet i den indsattes besiddelse, når dette sker af hensyn til indsatsen mod radikaliserings og ekstremisme." Hvis lovforslaget vedtages, vil bekendtgørelse nr. 106 af 30. januar 2019 om undersøgelse af indsattes person og opholdsrum m.v. i kriminalforsorgens institutioner (undersøgelsesbekendtgørelsen) skulle ændres, således at kriminalforsorgen vil have mulighed for at undlade orientering om fotooptagelse ved undersøgelse af breve og andre

optegnelser fundet i den indsattes besiddelse. I den forbindelse bemærker Justitsministeriet, at ændringen af bekendtgørelsen vil blive sendt i offentlig høring i overensstemmelse med den sædvanlige praksis herom.

For så vidt angår det af Datatilsynet anførte om, at afsnittene om sletning i lovforslagets punkt 3.3.3 og 3.4.3 samt de specielle bemærkninger ikke ses at være formuleret helt enslydende, og at det med fordel kan ske, hvis det er hensigten, at retstilstanden skal være ens i de to situationer, bemærker Justitsministeriet, at det er hensigten, at retsstillingen skal være ens i de to situationer. I bemærkningerne til den foreslåede ordning i § 55, stk. 3-5, fremgår det, at "[m]ed den foreslåede ordning forudsættes det, at fotokopier som udgangspunkt slettes efter seks måneder. Dette kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til kriminalforsorgens behandlingsaktiviteter, f.eks. hvis fotokopierne indgår i en efterretningsanalyse eller som dokumentation i en afgørelsessag. Fotokopierne slettes, når de ikke længere er nødvendige at anvende af hensyn til kriminalforsorgens behandlingsaktiviteter." Der henvises til pkt. 3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. I bemærkningerne til den foreslåede § 60, stk. 9, fremgår det, at "[m]ed den foreslåede ordning forudsættes det, at fotokopier af breve til eller fra indsatte som udgangspunkt slettes efter seks måneder. Dette kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til kriminalforsorgens behandlingsaktiviteter, f.eks. hvis fotokopierne indgår i en efterretningsanalyse eller som dokumentation i en afgørelsessag. Fotokopierne slettes, når de ikke længere er nødvendige at anvende af hensyn til kriminalforsorgens behandlingsaktiviteter. Det forudsættes i den forbindelse, at fotodokumentationen kan anvendes som led i kriminalforsorgens almindelige sagsbehandling, herunder som led i Direktoratet for Kriminalforsorgens klagesagsbehandling." Der henvises til pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Justitsministeriet finder på den baggrund anledning til at ensrette bemærkningerne, så ordningen vedrørende sletning både for så vidt angår § 55, stk. 3-5, og § 60, stk. 9, bliver beskrevet på sidstnævnte måde. Derudover ændres ordet "fotokopi" retteligt til "fotografi", da den foreslåede ordning også finder anvendelse for digital fotooptagelse.

2.5. Lovforslagets del om justering af reglerne for anvendelse af magtmidler og sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner

Institut for Menneskerettigheder påpeger, at Menneskerettighedsdomstolen har fastslået, at en retshåndhævende myndigheds magtanvendelse, som ikke er strengt nødvendig, udgør et brud på EMRK artikel 3, og at dette ikke

er begrænset i forhold til anvendelse af magt efter straffuldbyrdelseslovens § 62, men også gælder for øvrig magtanvendelse. Det anbefales på den baggrund, at lovudkastet udvides, således at kravet om, at magtanvendelse skal være strengt nødvendig også gælder for øvrige former for magtanvendelse efter straffuldbyrdelsesloven, herunder § 65 om anvendelse af håndjern og § 66 om anbringelse på sikringscelle.

Justitsministeriet er enig i Institut for Menneskerettigheders anbefaling om at udvide lovudkastet, således at det kommer til at fremgå af ordlyden i straffuldbyrdelseslovens § 65, stk. 1, om anvendelse af håndjern og § 66, stk. 1, om anvendelse af sikringsceller, at anvendelse af sådanne sikringsmidler skal være strengt nødvendig. Justitsministeriet har derfor tilpasset lovforslaget, således at der med forslaget sikres en tilsvarende præcisering i straffuldbyrdelseslovens § 65, stk. 1, og § 66, stk. 1, som foreslået med høringsversionen i straffuldbyrdelseslovens § 62, stk. 1.

Institut for Menneskerettigheder bemærker desuden, at der ikke er tale om en sproglig ensretning, men også om en materiel tilpasning til Menneskerettighedsdomstolens praksis, hvorfor Instituttet anbefaler, at det er lov-bemærkningerne præciseres, hvilken vurdering kriminalforsorgens institutioner skal foretage i forbindelse med en magtanvendelse, således at det klart fremgår, at magtanvendelse skal være strengt nødvendig og fortolkes i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens praksis.

Justitsministeriet har noteret sig instituttets anbefaling. Ministeriet har på den baggrund præciseret dette under pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og i de specielle bemærkninger til § 62, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, hvor det er tilføjet, at der ikke ændres på, at kriminalforsorgens magtanvendelse efter § 62, stk. 1, skal være strengt nødvendig og i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens fortolkning.

For så vidt angår bemærkningen om, at det bør præciseres, hvilken vurdering kriminalforsorgens institutioner skal foretage i forbindelse med en magtanvendelse, bemærkes, at det fremgår under pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der vil blive foretaget en udbygning af de administrative retningslinjer for anvendelse af magt i kriminalforsorgens institutioner med henblik på at give en mere detaljeret beskrivelse af betingelserne for anvendelse af peberspray, herunder i relation til pebersprays særlige farlighed samt kravene til planlægning og advarsel ved anvendelse af peberspray.

2.6. Lovforslagets del om kriminalforsorgens mulighed for brug af fiktive profiler som led i deres efterretnings- og sikkerhedsarbejde

Datatilsynet har noteret sig, at Justitsministeriet vurderer, at de foreslåede udvidelser af adgangen til at behandle personoplysninger efter straffuldbyrdeslovens § 66 b er nødvendige, idet kriminalforsorgen efter de gældende regler ikke i tilstrækkelig grad kan verificere eller undersøge oplysninger af relevans for kriminalforsorgens efterretnings- og sikkerhedsarbejde. Datatilsynet finder på baggrund af det foreliggende ikke grundlag for at tilside-sætte Justitsministeriets vurdering af, at de foreslåede ændringer kan rum-mes inden for retshåndhævelseslovens §§ 9 og 10 samt databeskyttelsesfor-ordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. stk. 2 og 3, og artikel 9, stk. 2, litra g.

Datatilsynet bemærker endvidere, at det fremgår udtrykkeligt af ordlyden i den gældende § 66 b, stk. 1, at videregivelse kan ske ”til andre myndighe-der”, og at denne formulering ikke er medtaget i nærværende udkast. Det fremgår imidlertid af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 16, at bestem-melsen – foruden at den foreslåede § 66 b, stk. 1, 1. pkt., fremover også vil omfatte personer, som indsatte ikke har direkte kontakt til – derudover ikke ændrer på den gældende retstilstand efter bestemmelsen, som derved vide-reføres. Såfremt der ikke med dette forslag er tiltænkt en ændring i, hvem oplysninger kan videregives til, henstiller Datatilsynet til, at formuleringen ”til andre myndigheder” fortsat vil fremgå, da det fastsætter en vis begræns-ning i modtagerkredsen.

Afslutningsvist henleder Datatilsynet opmærksomheden generelt på, at kri-minalforsorgens behandling af personoplysninger – foruden de foreslåede regler – skal ske i overensstemmelse med de generelle regler i retshåndhæ-velsesloven og – hvor relevant – databeskyttelsesforordningen. Det er efter Datatilsynets opfattelse væsentligt, at kriminalforsorgen i den forbindelse gennemfører de nødvendige og relevante tekniske og organisatoriske foran-staltninger, der samlet set skal bidrage til at sikre, at personoplysninger be-handles i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser og retshån-dhævelsesloven eller databeskyttelsesforordningen, herunder særligt prin-cippet om dataminimering i retshåndhævelseslovens § 4, stk. 3, og databe-skyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, hvorefter oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne

indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles (til dels en tilsvarende formulering i databeskyttelsesforordningen).

For så vidt angår Datatilsynets anbefaling om, at formuleringen ”til andre myndigheder” fortsat bør fremgå af ordlyden af straffuldbyrdelseslovens § 66 b, stk. 1, da det fastsætter en vis begrænsning i modtagerkredsen, bemærker Justitsministeriet, at der ikke med dette lovforslag er tiltænkt en ændring i hvilke myndigheder, oplysninger om indsatte, personer som indsatte har kontakt til, eller personer som indsatte ikke har direkte kontakt til, kan videregives til i forhold til den gældende retstilstand. Justitsministeriet har derfor ændret lovforslaget i overensstemmelse hermed, så det fremgår af den foreslåede bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 66 b, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 18, at kriminalforsorgen kan indsamle, behandle og videregive oplysninger om indsatte og andre personer til andre myndigheder, når det vurderes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens eller andre myndigheders indsats mod radikalisering og ekstremisme eller af hensyn til at bekæmpe og forebygge kriminalitet.

Det er Justitsministeriets vurdering, at kriminalforsorgens behandling af personoplysninger af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgen eller andre myndigheders indsats mod radikalisering og ekstremisme eller af hensyn til at bekæmpe og forebygge kriminalitet skal foretages efter retshåndhævelseslovens regler. Justitsministeriet er således enig i det, Datatilsynet anfører om, at kriminalforsorgens behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med de generelle databeskyttelsesretlige regler, dog således at det alene er retshåndhævelsesloven, der finder anvendelse. Kriminalforsorgen vil derfor skulle sikre, at personoplysninger behandles i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser og retshåndhævelsesloven, herunder særligt princippet om dataminimering i retshåndhævelseslovens § 4, stk. 3. For så vidt angår forslaget om fotooptagelse af indsatte brevveksling i pkt. 3.3.3 og 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår det, at kriminalforsorgens eventuelle behandling af personoplysninger som led i den foreslåede ordning vil skulle ske inden for rammerne af retshåndhævelsesloven. For så vidt angår forslaget om anvendelse af fiktive profiler i kriminalforsorgen er der udarbejdet et selvstændigt afsnit om forholdet til databeskyttelsesreglerne, jf. pkt. 5.1 i de almindelige bemærkninger. Her fremgår det bl.a., at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i retshåndhævelsesloven, herunder de grundlæggende

principper i lovens § 4, også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Institut for Menneskerettigheder, Forsete bemærker, at der med den foreslåede udvidelse af straffuldbyrdeleslovens § 66 b, hvorefter kriminalforsorgen kan behandle personoplysninger om andre personer end indsatte og personer, som indsatte har kontakt til, ikke længere er en mindstetærskel for karakteren af relation eller tilknytning til en indsat i kriminalforsorgen, som kan udløse kriminalforsorgens vide adgang til indsamling af personoplysninger. Dette øger risikoen for uproportionale indgreb i retten til privatliv over for andre personer, når denne gruppe ikke er nærmere afgrænset. Institut for Menneskerettigheder og Forsete anbefaler, at det i bemærkningerne til § 66 b i straffuldbyrdelesloven nærmere afgrænses og præciseres, hvilke andre personer kriminalforsorgen kan behandle personoplysninger om bl.a. gennem brug af fiktive profiler.

Dommerforeningen bemærker, at den gældende ordning efter straffuldbyrdeleslovens § 66 b, stk. 1, som giver kriminalforsorgen ganske vide rammer i efterretnings- og sikkerhedsarbejdet, omfatter personer med direkte tilknytning til kriminalforsorgens kerneområde, og at der med det fremlagte udkast til lovforslag lægges op til at udvide denne personkreds meget betydeligt, så den også kommer til at omfatte personer, som ikke er indsatte, og som indsatte ikke har kontakt til. Det vil i princippet sige alle andre personer.

For så vidt angår det af Institut for Menneskerettigheder og Forsete anførte om præcisering af den personkreds, som kriminalforsorgen kan behandle personoplysninger om ved anvendelse af fiktive profiler på sociale medieplatforme, bemærker Justitsministeriet, at baggrunden for den foreslåede ordning i § 66 b, stk. 1, 2. pkt., er, at kriminelle grupperinger og indsatte ofte har profiler på forskellige sociale medieplatforme, og at der kan være oplysninger, herunder om indirekte kontakter, som kan være af afgørende betydning for kriminalforsorgens efterretnings- og sikkerhedsarbejde i forhold til konkrete indsatte. Det er nødvendigt for kriminalforsorgen at kunne tilgå disse oplysninger i de tilfælde, hvor oplysningerne ikke kan tilvejebringes via kriminalforsorgens egne systemer. Det fremgår af de almindelige bemærkninger i pkt. 3.6.3, at det forudsættes, at kriminalforsorgen via den fiktive profil kan søge om medlemskab af lukkede og hemmelige grupper på de sociale medieplatforme, som kræver tilkendegivelse eller anmodning fra profilen. Da det ikke på forhånd nærmere kan afgrænses, hvilke andre identificerbare, fysiske personer, der optræder i en sammenhæng, der kan være

relevant for kriminalforsorgens efterretnings- og sikkerhedsarbejde på de sociale medieplatforme, hvor kriminalforsorgen anvender de fiktive profiler, er det vanskeligt nærmere at foretage en afgrænsning af denne personkreds i bemærkningerne til loven. Derudover bemærkes det, at den foreslåede ordning bl.a. skal være med til at klarlægge potentielle netværk, som konkrete indsatte er en del af, og som kriminalforsorgen bør kende til for at sikre sikkerheden, f.eks. i forbindelse med besøg hos indsatte. Det er derfor forventningen, at der ved brug af en fiktiv profil som oftest vil blive behandlet personoplysninger om personer, som er en del af den indsattes kriminelle netværk, og/eller som kommunikerer på eller er medlem af de samme fora på sociale medier som den indsatte. Derudover bemærkes det, at det ligeledes fremgår af pkt. 3.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at kriminalforsorgens søgninger på internettet, herunder ved brug af fiktive profiler, skal leve op til de almindelige forvaltningsretlige principper om bl.a. saglighed og proportionalitet, at der ved brug af fiktive profiler bør foretages en konkret vurdering af i hvilke situationer og i hvilket omfang, det er nødvendigt for kriminalforsorgen at anvende fiktive profiler af hensyn til efterretnings- og sikkerhedsarbejdet, og at det forudsættes, at kriminalforsorgen udarbejder retningslinjer for brugen af fiktive profiler. Justitsministeriet finder derfor ikke anledning til at præcisere dette forhold yderligere i bemærkningerne til lovforslaget.

Dommerforeningen henviser i relation til den foreslåede udvidelse af straf-fuldbyrdslovens § 66 b til, at politiet som led i deres almindelige efterforskningskompetence kan foretage infiltration og som led heri videregive urigtige og vildledende oplysninger, hvis der er tale om et sagligt og proportionalt efterforskningskridt. Dommerforeningen bemærker, at det under hensyn til karakteren af de oplysninger, som kriminalforsorgen har mulighed for at indhente, behandle og videregive, forudsættes, at den foreslåede ordning fortsat alene skal anvendes inden for rammerne af kriminalforsorgens kerneområde, og at der i den forbindelse vil være et særligt fokus på afgrænsningen mellem på den ene siden kriminalforsorgens egne efterretnings- og sikkerhedsopgaver og på den anden side de efterforskningsmæssige opgaver mv., som hører hjemme bl.a. hos politiet og PET.

Som det fremgår af pkt. 3.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, kan politiet som led i deres almindelige efterforskningskompetence foretage infiltration og som led heri videregive urigtige og vildledende oplysninger, hvis der er tale om et sagligt og proportionalt efterforskningskridt, jf. eksempelvis Højesterets kendelse af 14. maj 2024 (gengivet i U.2024.3334).

Som det også fremgår, er det imidlertid usikkert, i hvilket omfang kriminalforsorgen, der som myndighed ikke foretager efterforskning, efter reglerne i retshåndhævelsesloven kan benytte fiktive profiler ved indsamling af oplysninger om indsatte og andre personer. Baggrunden for at indføre en særskilt og udtrykkelig lovhjemmel til anvendelse af fiktive profiler som led i kriminalforsorgens efterretnings- og sikkerhedsarbejde er således, at det er uklart, hvorvidt der i dag er tilstrækkelig hjemmel hertil. Justitsministeriet bemærker endvidere, at der ikke med lovforslaget tilsigtes at tilvejebringe efterforskningsmuligheder i regi af kriminalforsorgen, men alene en styrkelse af kriminalforsorgens eksisterende efterretnings- og sikkerhedsarbejde ved at anvende fiktive profiler på sociale medieplatforme. Det forudsættes i den forbindelse, at den foreslåede ordning alene skal anvendes inden for rammerne af kriminalforsorgens kerneområde. Kriminalforsorgen vil dog med den foreslåede ordning også have mulighed for at videregive oplysninger til andre myndigheder, herunder politiet og PET, af hensyn til disse myndigheders efterretningsarbejde. Derudover forudsættes det, at kriminalforsorgen udarbejder retningslinjer for brugen af fiktive profiler efter den foreslåede ordning. Det bemærkes endvidere, at det i det ovenfor nævnte afsnit om hjemmelsgrundlaget for kriminalforsorgens mulighed for anvendelse af fiktive profiler i pkt. 3.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger misvisende fremgår, at kriminalforsorgens mulighed for anvendelse af fiktive profiler følger af reglerne i retshåndhævelsesloven. Dette vil rettelig blive ændret i det fremsatte udkast til lovforslag, således at henvisningen til retshåndhævelsesloven fjernes.

2.7. Lovforslagets del om fuldbyrdelse af bødekrav over for udenlandske skyldnere

Der er ikke modtaget høringssvar for så vidt angår denne del af lovforslaget.

2.8. Lovforslagets del om afskæring af klageadgang efter lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v.

Der er ikke modtaget høringssvar for så vidt angår denne del af lovforslaget.

3. Høring over forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser

3.1. Høringsperiode

Et udkast til lovforslag om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser har i perioden fra den 16. december 2024 til den 13. januar 2025 været sendt i høring hos en række myndigheder, organisationer m.v.

Udkastet til lovforslag blev den 16. december 2024 endvidere sendt Folketingets Retsudvalg til orientering.

Herudover blev udkastet til lovforslag offentliggjort på Høringsportalen den 16. december 2024.

3.2. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Nedenfor følger en samlet alfabetisk oversigt over hørte myndigheder og organisationer m.v., i forbindelse med forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Terminaladgang til skatteoplysninger, udgifter til advokatbistand og rentetilskrivning på statens krav mod skadevolder).

Ud for hver høringspart er det ved afkrydsning angivet, om der er modtaget hørings svar, og om høringsparten i givet fald har haft bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Høringspart	Hørings-svar modtaget	Bemærkninger	Ingen bemærkninger	Ønsker ikke at afgive hørings svar
Østre Landsret				X
Vestre Landsret				X
Sø- og Handelsretten				
Samtlige byretter				X
Advokatrådet				
Advokatsamfundet				
Akademikerne				
Ankenævnet for Forsikring	X		X	
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd				
Business Danmark				

Copenhagen Business School (Juridisk Institut)				
Dansk Arbejdsgiverforening				X
Dansk Folkeoplysnings Samråd				
Dansk Erhverv				
Dansk Industri				
Danske Advokater				
Danske Regioner	X		X	
Datatilsynet	X	X		
Den Danske Dommerforening				
Den Sociale Rets- hjælps Fond				
Det Etiske Råd				
Det Kriminalpræventive Råd				
Digitaliseringsstyrelsen				
Dommerfuldmægtigforeningen				
Domstolsstyrelsen				
Foreningen af Offentlige Anklagere				
Foreningen af Udlændingeretsadvokater – FAU				
Forsikring & Pension				
FRIDA Forsikring Agentur A/S				
HK- Landsklubben Danmarks Domstole				
HK Politiet og Anklagemyndigheden				
Hjælp Voldsofre	X	X		
Institut for Menneskerettigheder				

Justitia				
Kommunernes Landsforening (KL)	X		X	
Københavns Rets- hjælp				
Københavns Univer- sitet (Det Juridiske Fakultet)				
Landsforeningen af Forsvarsadvokater				
Landsforeningen Krim				
Offerrådgivningen i Danmark	X	X		
Patienterstatningen	X		X	
Politiforbundet	X		X	
Retspolitisk For- ening				
Grønlands Selvstyre via Rigsombudsman- den i Grønland				
Rigsombudsmanden på Færøerne	X		X	
Røde Kors				
Syddansk Universitet (Juridisk Institut)				
Aalborg Universitet (Juridisk Institut)				
Aarhus Retshjælp				
Aarhus Universitet (Juridisk Institut)				

4. Høringssvarene

4.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Offerrådgivningen i Danmark bemærker, at de bakker op om lovforslaget.

Hjælp Voldsofre bemærker overordnet, at det er meget positivt, at der indføres regler, der kan afkorte sagsbehandlingstiden ved Erstatningsnævnet.

Justitsministeriet har noteret sig de modtagne bemærkninger. Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget indeholder tre tiltag på offererstatningsområdet, som skal medvirke til at lette sagsbehandlingen af offererstatningssager og regressager. Offererstatningsområdet har historisk været præget af ophobning af sager og for lange sagsbehandlingstider, hvorfor Justitsministeriet har fokus på alle tiltag, der kan lette og forenkle Civilstyrelsens sagsbehandling på offererstatningsområdet med henblik på at nedbringe mængden af verserende sager og sagsbehandlingstiden. Tiltagene skal ses i sammenhæng hermed.

4.2. Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget

4.2.1. Om terminaladgang til skatteoplysninger, udgifter til advokatbistand og rentetilskrivning på statens krav mod skadevolder

Offerrådgivningen i Danmark bemærker, at de kan støtte alle de tiltag, der kan lette sagsgangen i Erstatningsnævnet, således at ofre kan få tildelt erstatning hurtigere.

Hjælp Voldsofre bemærker i forhold til terminaladgangen til skatteoplysninger, at det vil afkorte den del af sagsbehandlingstiden, der går med at bede om oplysninger, rykke for samme og/eller forlænge frist for svartid, når det er vanskeligt for ansøgeren eller dennes repræsentant at få de relevante skatteoplysninger. Foreningen anfører herudover, at de har erfaring med, at ansøgerne f.eks. ikke ved, hvad R75-oplysninger er, eller hvordan de kan indhentes. Desuden bemærker foreningen bl.a., at det bør sikres, at oplysningerne kun indhentes, når dette er nødvendigt, og at ansøgeren behørigt orienteres herom. I relation til dækning af omkostninger bemærker foreningen, at dækningen af advokatudgifter aldrig er tilstrækkelig, hvorfor der altid delvis vil skulle foretages en egenbetaling, når en ansøger vælger at være repræsenteret af en advokat. Foreningen ser bl.a. på den baggrund gerne, at der ses på en øget mulighed for at få dækning for advokatomkostninger. Hvis man helt vil undgå, at den mindreårige skal have udgifter til advokatomkostninger, anfører foreningen, at der må ydes fuld erstatning for omkostninger til specialiseret og kvalificeret bistand i disse sager.

Datatilsynet bemærker i relation til terminaladgangen bl.a., at den foreslåede § 14 a ikke udgør en udvidelse af en national særregel, som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger (pkt. 3.1), men at bestemmelsen udgør et supplerende retsgrundlag og en udmøntning af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. For så vidt angår det i lovforslaget anførte om Skatteforvaltningens hjemmel til videregivelse af skatteoplysninger til Erstatningsnævnet (Civilstyrelsen), bemærker Datatilsynet, at der skal identificeres et supplerende retsgrundlag for videregivelsen, idet henvisningen til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, ikke i sig selv udgør en hjemmel til videregivelse af oplysningerne. Endelig bemærker Datatilsynet, at det forudsættes, at det sikres, at behandlingen af personoplysninger sker i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder at Erstatningsnævnet alene opnår adgang til skatteoplysninger, når det er sagligt og nødvendigt i forhold til den konkrete sagsbehandling.

Justitsministeriet bemærker, at Erstatningsnævnet med den nuværende terminaladgang i offererstatningslovens § 14 a ikke kan indhente andre oplysninger end de oplysninger, der fremgår af indkomstregistret. Sådanne andre oplysninger kan f.eks. være de personlige skatteoplysninger, som er en samling af borgerens detaljerede skattemæssige oplysninger. Erstatningsnævnet kan indhente sådanne personlige skatteoplysninger efter forudgående samtykke fra ansøgeren. Denne praksis kan imidlertid forlænge sagsbehandlingen unødigt i visse sager, f.eks. i tilfælde, hvor en afgørelse om tilkendelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste alene afventer indhentelse af personlige skatteoplysninger. Det kan desuden for ansøgeren, som har været udsat for en straffelovsovertrædelse, virke uoverskueligt og vanskeligt at skulle indhente disse oplysninger selv.

Justitsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at Erstatningsnævnet får mulighed for at indhente alle nødvendige skatteoplysninger, herunder personlige skatteoplysninger (såkaldte R75'ere), selvom disse oplysninger ikke fremgår af indkomstregistret. Det er Justitsministeriets opfattelse, at dette vil smidiggøre sagsbehandlingen hos Erstatningsnævnet og være til gavn for den enkelte ansøger, da visse afgørelser vil kunne træffes hurtigere end i dag. Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at den foreslåede ændring vil skulle udmøntes ved en aftale mellem Skatteforvaltningen og Civilstyrelsen som sekretariat for Erstatningsnævnet, og at aftalen skal

indgås under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

For så vidt angår erstatning for udgifter til advokatbistand bemærker Justitsministeriet, at den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forældre og/eller værger for en mindreårig ansøger eller en ansøger under værgemål kan få dækket udgifter, som de har afholdt i anledning af sagen på vegne af den mindreårige eller personen under værgemål, i samme omfang som andre ansøgere omfattet af lovens § 15, stk. 2, 1. pkt. Der er ikke med ændringen i øvrigt tilsigtet ændringer af, hvornår Erstatningsnævnet helt eller delvist kan bestemme at dække udgifter, som er afholdt i anledning af sagen.

Det bemærkes i øvrigt, at Justitsministeriet i lovforslaget har foretaget enkelte sproglige justeringer samt præciseringer, herunder af retsgrundlaget for ordningen, på baggrund af Datatilsynets bemærkninger.

5. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været sendt i offentlig høring, er der i det fremsatte lovforslag foretaget en ændring af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 5. I udkastet til lovforslaget der har været i høring, fremgår det, at Færøerne har sin egen straffuldbyrdslov. De specielle bemærkninger til lovforslagets § 5 ændres, så det i stedet kommer til at fremgå, at der for Færøerne gælder en særlig straffuldbyrdslov.

Der er i det fremsatte lovforslag desuden foretaget en ændring af de almindelige bemærkninger i pkt. 3.3.3 samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7-9, hvorved den beskrevne ordning vedrørende sletning af fotooptagelse af breve til eller fra indsatte ensrettes i overensstemmelse med bemærkningerne i pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om fotooptagelse af breve og andre optegnelser fundet i indsatte besiddelse, således at det nu fremgår under begge punkter, at fotodokumentationen kan anvendes som led i kriminalforsorgens almindelige sagsbehandling, herunder som led i Direktoratet for Kriminalforsorgens klagesagsbehandling.

I det fremsatte lovforslag er der på baggrund af bl.a. drøftelser med Direktoratet for Kriminalforsorgen endvidere foretaget en ændring af de foreslåede bestemmelser i § 22 b og § 23 a med henblik på at præcisere, at bestemmelserne som udgangspunkt ikke vil gælde for 15-17-årige. Der er dertil

foretaget justeringer af pkt. 3.1.3 samt de specielle bemærkninger. Justeringerne medfører ikke ændringer af den foreslåede ordning.

Der er i det fremsatte lovforslag derudover tilføjet ændringer af straffuldbyrdelseslovens § 65, stk. 1, og § 66, stk. 1, om anvendelse af sikringsmidler i kriminalforsorgens institutioner, således at »hvis det er nødvendigt« ændres til: »hvis det er strengt nødvendigt« i begge bestemmelser. Ændringerne sikrer en tilsvarende præcisering i straffuldbyrdelseslovens § 65, stk. 1, og § 66, stk. 1, som foreslået med høringsversionen i straffuldbyrdelseslovens § 62, stk. 1. Der er foretaget en ændring af pkt. 3.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger med henblik på at beskrive de foreslåede ændringer.

Derudover er der i det fremsatte lovforslag foretaget en ændring af § 1, nr. 18, således at der i § 66 b, stk. 1, 1. pkt., efter »Kriminalforsorgen kan indsamle, behandle og videregive oplysninger om indsatte og andre personer,« er indsat: »til andre myndigheder«. Ændringen har det sigte at videreføre den gældende retstilstand.

I pkt. 3.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om hjemmelsgrundlaget for kriminalforsorgens mulighed for anvendelse af fiktive profiler fremgår det, at det imidlertid er usikkert, ”i hvilket omfang kriminalforsorgen, der som myndighed ikke foretager efterforskning, efter reglerne i retshåndhævelsesloven kan benytte fiktive profiler ved indsamling af oplysninger om indsatte og andre personer”. I det fremsatte lovforslag er henvisningen til retshåndhævelsesloven fjernet.

I forhold til det udkast til lovforslag om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, som har været i høring, er der i det fremsatte lovforslag blevet foretaget justeringer af sproglig og lovteknisk karakter i lovforslagets pkt. 5.2 om forholdet til databeskyttelsesreglerne.